

φρένες

φρένες, οι, ουσ. [πλ. του αρχ. ουσ. φρήν], ο νους, το μυαλό, το λογικό: «έχει σύγχυση φρενών και κάνει τον κόσμο άνω κάτω»·

- *γίνομαι έξω φρενών*, γίνομαι εκτός εαυτού, φτάνω σε έξαλλη κατάσταση, εξοργίζομαι σε μεγάλο βαθμό: «όταν βλέπω δυο άτομα να μαλώνουν και ν' αλληλοβρίζουν τις μάνες τους, γίνομαι έξω φρενών»·

- *(δεν) έχει σώας τας φρένας του*, *(δεν) είναι* διανοητικά και ψυχικά υγιής: «αποδείχτηκε πως έχει σώας τα φρένας του, γι' αυτό θα δικαστεί χωρίς να του καταλογίσουν κανένα ελαφρυντικό || μην κάνεις πολλά αστεία μαζί του, γιατί δεν έχει σώας τας φρένας του και θα μπλέξεις χωρίς να το καταλάβεις»·

- *είμαι έξω φρενών*, είμαι εκτός εαυτού, είμαι σε έξαλλη κατάσταση, εξοργισμένος σε μεγάλο βαθμό: «δε θέλω να μ' ενοχλείς, όταν με βλέπεις να είμαι έξω φρενών, γιατί μπορεί να ξεσπάσω απάνω σου»·

- *τον κάνω έξω φρενών*, τον φέρνω σε έξαλλη κατάσταση, τον εξοργίζω σε μεγάλο βαθμό: «τον ειρωνευόμουν που έχασε πάλι η ομάδα του και, τον έκανα έξω φρενών».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας